

ת"פ 39280/09/20 - מדינת ישראל נגד גרמה פלקה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 39280-09-20 מדינת ישראל נ' פלקה(עציר)
בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גרמה פלקה

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק- עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982 (**להלן: "חוק הבזק"**); הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם - עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**); איומים - ריבוי עבירות - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית - ריבוי עבירות - סעיף 287(א) לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והגברת אסניקה אנדארגיה (**להלן: "המתלוננת"**) בני זוג לשעבר. כמו כן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היתה המתלוננת בת זוגו של מר דניאל אסרס (**להלן: "דניאל"**) והשניים עבדו יחדיו במאפיית "אריאל" באזור התעשייה קרית חיים (**להלן: "מאפיית אריאל"**).

בתאריך 2.7.2020 החתימה המפקחת אמסטר את הנאשם על כתב ערובה ובין היתר נאסר על הנאשם ליצור קשר בכל דרך שהיא או להיפגש עם המתלוננת לתקופה של 15 ימים. (**להלן: "כתב הערובה 1"**).

בתאריך 17.7.2020 החתים רב פקד פונרמן את הנאשם על כתב ערובה ובין היתר נאסר עליו ליצור כל קשר עם המתלוננת בכל דרך שהיא או להיפגש עמה וזאת לתקופה של 15 ימים (**להלן: "כתב ערובה 2"**).

בתאריך 20.7.2020 הורה כבוד השופט ניר זיתוני בבית המשפט השלום לענייני משפחה בקריות במסגרת ה"ט 43671-07-20 בין היתר כי נאסר על הנאשם להימצא במרחק של 20 מטר מדירתה של המתלוננת וממקום עבודתה, להתנהג באליומות פיזית ו/או מילולית כנגד המתלוננת ובני משפחתה, להטריד את המתלוננת ובני משפחתה הן בדירתה והן במקום עבודתה, בכל דרך ובכל מקום, לרבות הטרדות טלפוניות, לבצע הטרדה מאיימת כמשמעותה בחוק איסור הטרדה מאיימת, התשס"ב - 2001. תוקפו של הצו למשך 90 ימים מיום מתן הצו.

בתאריך 30.7.2020 הורה מותב זה במסגרת מ"י 42285-07-20 בין היתר כי הנאשם מורחק מהמתלוננת למשך 30 ימים מיום מתן ההחלטה, אי יצירת קשר עמה ושהיה למשך 30 יום בראשון לציון ברחוב רש"י 37.

3. בתאריך 14.7.2020 בסמוך לשעות הבוקר, שעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, הגיע הנאשם אל המתלוננת בתחנת האוטובוס הסמוכה למאפיית אריאל, פנה אליה ושאל אותה האם דניאל הוא החבר שלה ואיים עליה באומרו לה שאם תלך עם מישהו אחר הוא ירצח אותה.

4. בתאריך 15.7.2020 בשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, התקשר הנאשם מפלאפון שמספרו מסתיים בספרות 106 (להלן: **"פלאפון מספר 1"**) לפלאפון של המתלוננת שמסתיים בספרות 907 (להלן: **"פלאפון של המתלוננת"**) ואיים על המתלוננת באומרו לה כי יהרוג אותה אם תלך עם המתלון דניאל.

5. בתאריך 16.7.20 בסמוך לשעה 07:00 כאשר המתלוננת והמתלון דניאל יורדים בתחנת האוטובוס סמוך למאפיית אריאל, פגשו בנאשם והאחרון, החל לתקוף את המתלון ללא כל סיבה הנראית לעין תוך שהוא רודף אחריו ומכה אותו במכות אגרוף לפניו וגרם לו לחבלה של ממש בדמות חתך בגבה השמאלית ועפעף עין ימין.

בהמשך לאמור בעת שהמתלוננת והמתלון היו בדרכם לתחנת משטרת זבולון להגיש תלונה כנגד הנאשם על שאירע, התקשר הנאשם מפלאפון מס' 1 לפלאפון של המתלוננת ואיים עליה בפגיעה בה ובמתלון ואמר לה כי יהרוג אותה ואת המתלון (להלן: **"אירוע המטרונות"**).

6. ביום 20.7.2020 התקשר הנאשם מפלאפון מס' 1 לפלאפון של המתלוננת מספר פעמים ואף שלח לה הודעת טקסט באמצעות פלאפון של חבר שמספרו מסתיים בספרות 400.

7. בתאריך 29.7.2020 התקשר הנאשם מהפלאפון שלו שמספרו מסתיים בספרות 307 (להלן: **"פלאפון הנאשם מס' 2"**) לפלאפון של המתלוננת בשעה 16:00 ואיים על המתלוננת בפגיעה בחייה ובחי המתלון באומרו לה: **"...גם עוד אני אהרוס לך את החיים... אבל לא אכפת לי הבת שתהיה איתו שזין אותך זין אותך גם כה מטומטמת אבל אבל את בסוף את תצטערי להגיד אהה גרמה**

סליחה אני במאה אחוז, אני יודע את זה הבנת...את כאילו משמיצה אותי, אני אהרוג אותך בסדר בן שרמוטה ממזר...".

8. על פי עובדות כתב האישום בין התאריכים 20.8.2020 ל - 7.9.2020 התקשר הנאשם בפלאפון הנאשם 2 לפלאפון של המתלוננת, 549 שיחות.

9. בתאריך 23.8.2020 בסמוך לשעה 07:18 מחוץ למאפיית אריאל המתין הנאשם למתלוננת ולמתלון ומשפגש בשניים, איום הנאשם על המתלוננת באומרו לה: **"את לא תהיה בחיים"**.

בתאריך זה בסמוך לשעה 1:30 התקשר הנאשם מפלאפון 2 לפלאפון של המתלוננת ולשיחה ענתה המתלוננת כאשר המתלון נמצא עמה והפעילו את הרמקול. במהלך השיחה, איום הנאשם על המתלוננת ועל המתלון בפגיעה בחייהם ובגופם באומרו להם: **"אמא שלך דני, אני אתפוס אותך, הבנת תגידי לי בסדר, אני אזיין אותך, אני אגיד לך מה שזה אומר, אני אהיה 20 שנה בבית סוהר, הבנת, אני מה שזה אומר אני אהרוג אותך הבנת, אמא שלך זונה אני אוריד אותך הבנת, לא משנה מה אתה חושב שכאילו אתה איפה אתה נמצא עכשיו...בפעם הבאה אני לא ארחם עליך בקלות הבנת, הפעם אני דיברתי איתך כמו שצריך ברחמנות...אני בן זונה, אפילו מקדיי צחקה עליך מסריח, אני מבטיח לך באמת אני אפגע בך, אל תתעסק איתי...אתה כאילו אני, יש לי חברה אם אתה תהיה איתה, אני אשמח אבל אותך אני בחיים לא יעזוב אותך..."**.

10. בסוף חודש אוגוסט 2020 במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, התקשר הנאשם מהפלאפון שלו לפלאפון של אחות המתלוננת, הקטינה מ.א. ילידת שנת 2005 **(להלן: "אחות המתלוננת")** ואיים עליה בפגיעה בחייה ובחיי המתלוננת ובני משפחתה באומרו לה כי ישרוף את המשפחה שלה ויהרוג את המתלוננת.

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות .

פרשת תביעה

עדות המתלוננת והודעותיה במשטרה

11. בחקירתה הראשית סיפרה המתלוננת כי הנאשם היה בן זוגה בעבר לתקופה של שש שנים וכי כעת בן זוגה הוא המתלונן דניאל, עמו היא מתגוררת. המתלוננת סיפרה כי לה ולנאשם ילדה משותפת בת שלוש ואין לה כל קשר לאביה ולדבריה הילדה איננה מעניינת את הנאשם.

12. המתלוננת סיפרה בחקירתה הראשית כי ביקשה להיפרד מהנאשם ומאז איים עליה ללא הרף ואמר לה שיהרוג אותה. סיפרה המתלוננת שלאחר שאמרה לו שברצונה להיפרד ממנו לפני כשנתיים המשיך הנאשם להתקשר אליה יום ולילה לדבריה.

13. באשר לאירוע המתואר בכתב האישום ביום 14.7.2020 סיפרה המתלוננת בחקירתה הראשית את הדברים הבאים:

"ביום 14.7.20 בשעה 10:00 בבוקר אני ודניאל הולכים לעבודה. גרמה בא ואמר לדניאל שלום. לחץ לו את היד. גרמה שאל את דניאל מה היא בשבילך? הוא אמר לו אנו עובדים ביחד, אני לא מכיר אותה"

...

"דניאל אומר לגרמה. אמרתי לדניאל תלך אתה אני נשארת פה. שאלתי את גרמה מה אתה רוצה ממני? למה אתה רודף אחרי? אחרי שהרמתי טלפון להתקשר למשטרה הוא אמר לי אהרוג אותך וגם את דניאל" (עמ' 32 לפרוט' ש' 21-27).

המתלוננת סיפרה בחקירתה הראשית כי יצאה מוקדם ממקום עבודתה באותו יום וכי דניאל הזהיר אותה שהנאשם באזור. המתלוננת סיפרה עוד כי באותו יום הנאשם התקשר אליה הרבה פעמים ואמר לה שיהרוג אותה.

14. המתלוננת סיפרה בעדותה על אירוע נוסף שאירע ביום 16.7.21 במסגרתו תקף הנאשם את דניאל ("**אירוע המטרונית**") וכך סיפרה המתלוננת:

"בתאריך זה אני ודניאל ירדנו במטרונית בשעה 07:00 בבוקר. גרמה ירד מולנו, קפץ מהגדר, בא לחנוק את דניאל. גרמה רדף אחרי דניאל ותפס אותו הרביץ לו. ראיתי דם. (מצביעה מעל העין). שאלתי אותו מה קרה והוא אמר לי שגרמה נתן לו אגרוף" (עמ' 33 לפרוט' ש' 2-4).

המשיכה ותיארה המתלוננת את השתלשלות האירועים טענה כי לאחר אירוע המטרונית,

נסעה במונית למשטרה ובדרך הנאשם התקשר אליה ואמר לה שהמשטרה לא תעזור לה כי

כבר כמה פעמים נעצר ושוחרר.

16. במהלך חקירתה הראשית של המתלוננת הוקרן בפניה סרטון מצלמות אבטחה המתעד חלק מאירוע המטרונית. המתלוננת אישרה כי הנאשם הוא שנראה בסרטון והשיבה לטענת הנאשם כי לא הוא זה שנראה: **"זה הוא, זה הוא, אני מכירה אותו מגיל 14 זה הוא" (עמ' 34 לפרוט' שורה 24)**. עוד סיפרה המתלוננת כי מאז הנאשם לא מפסיק לאיים עליה ואף יצר עימה קשר בשעה 03:00 לפנות בוקר והוסיפה: **"בלי מנוחה, הוא אומר שהוא ירצח אותי וגם חוטף לי דברים מהיד, שובר לי טלפונים. גם משתמש בתעודת הזהות שלי. הוא לקח איפון 11 עם תעודת זהות שלי"**.

17. באשר למספרי הטלפון של הנאשם אמרה המתלוננת **"יש לו כל מיני טלפונים הרבה מתקשר אלי ב - 06 ו - 07 בסוף"**. כשהתבקשה לעיין בפלט שיחות הטלפון אמרה: **"זה כל החסויים שהוא מתקשר אלי"**.

המתלוננת סיפרה שהוציאה לנאשם צו הרחקה והוסיפה כי גם אמרה לנאשם שיש כנגדו צו הרחקה.

18. בפני המתלוננת הושמעה הקלטת שיחת טלפון (שיחה שמספרה 0437) והיא אמרה בעניין זה כי מדובר בשיחה בין הנאשם ודניאל שבה הנאשם אומר לדניאל שאם יחליף מקום עבודה הוא יעקוב אחריו והוסיפה שהנאשם דיבר בשפה לא יפה וכי היא שאלה אותו מדוע הוא מתקשר אליה.

בהתייחסה לשיחה שמספרה 0439 מיום 29.8.20 אמרה המתלוננת שמדובר בשיחת טלפון בינה לבין הנאשם.

19. המתלוננת התייחסה לאירוע בו הנאשם הזהיר את אחותה הקטינה כאשר לקחה את ביתם המשותפת לגן ואמר לה שישרוף את המשפחה ויהרוג את אחותה ואמרה את הדברים הבאים: **"כשהיא אחותי לוקחת את הקטנה לגן, הוא אמר לה שהוא ישרוף את המשפחה ויהרוג את אחותה. היא התקשרה וסיפרה לי מה אמר לה והיא אמרה לי תזהרי" (עמ' 37 לפרוט' ש' 23-25)** ובהמשך הוסיפה: **"בהתחלה הוא התקשר אליה. הוא איים עליה בטלפון ואמר לה ואחר כך שהיא הלכה לקחת את הילדה הוא מצא אותה בגן. נפגשו בדרך שהיא הלכה לקחת את הילדה בגן" (עמ' 38 לפרוט' ש' 8-11)**.

20. באשר לאירועים נוספים התייחסה המתלוננת ואמרה שהנאשם חיכה לה בדרך לעבודה, איים עליה שיום אחד יבוא סופה וסיפרה עוד כי הנאשם ביקש לעבוד במקום עבודתה ואף הגיע לראיון עבודה וכך סיפרה בלשונה: **"הוא הגיע למקום עבודה שלי עשה ראיון עבודה והוא רוצה לעבוד איתי כדי לראות מה אני עושה בעבודה. הוא עשה ראיון וחברה שלי הלכה למנהל ואמרה לו לא לקבל אותו. שהוא לא בא לעבוד הוא בא לבדוק אחרי חברה שלי" (עמ' 39 לפרוט' ש' 1-7)**.

21. בחקירתה הנגדית התבקשה המתלוננת להתייחס לטענותיו של הנאשם כי מעולם לא נפרדו ואמרה שנפרדו מאז עזבה את העיר אילת לפני כשלוש שנים וזאת מאז שהגישה תלונה כנגד הנאשם על כך שכיוון לעברה אקדח.

22. המתלוננת התבקשה בחקירתה הנגדית להתייחס לאירוע לפיו פנתה לבית החולים רמב"ם והנאשם התלווה אליה וסיפרה בעדותה את הדברים הבאים:

ש. את זוכרת שהוא הלך איתך לבית החולים רמב"ם?

ת. הוא רדף אחרי והגיע לבית החולים... (הושמטו שתי מילים בהכרעת

הדין וזאת בשל צנעת הפרט ס.פ.ק) הוא רדף אחרי אמרתי לו אל תרדוף

אחרי כי לא רציתי שיראה את הפרטים שלי.

ש. איך הוא ידע שאת הולכת לבית החולים?

ת. לא יודעת. כל הזמן הוא מחכה לי. יש את הדפים שהוא לקח לי מהיד.

ש. את טוענת שהוא עקב אחריך לבית החולים?

ת. כן כל היום הוא מחכה לי בתחנה, רודף אחרי, חטף לי את הדף והוא אמר

שהוא יפרסם את זה בפייסבוק.

הנאשם: מה? מה יש לך תגידי את האמת.

ת. אני אומרת את האמת. הוא אמר שהוא ישלח את זה למשפחה שלי.

ש. שהוא הגיע במקרה לבית החולים אז הוא נשאר איתך שם כל הזמן

הזה?

ת. אמרתי לו לך מפה, אז הוא הלך למזכירה ואמר לה תגידי מה היא באה

לעשות שם?

ש. איך הוא קיבל את כל המסמכים האלה?

ת. הוא חטף לי מהיד. הוא איים עלי שישלח את זה לכל האנשים.

23. בהמשך אמרה המתלוננת: **"הוא חטף לי מהיד, שלח את זה לאנשים, למה הוא נכנס לחלק הפרטי שלי? הוא אמר לי איומים שיבייש אותי מול אנשים שישלח את זה. שלח לחברות, לדניאל ולמשפחה".** כשנשאלה מדוע לא הזעיקה את המשטרה השיבה: **"יעשו שם סיפור כי אני רוצה לסיים את זה".** כשנשאלה המתלוננת כיצד ידע הנאשם כי היא בדרכה לבית החולים השיבה: **"יום לפני התקשר אלי יום ולילה. באוטובוס אמר לי את הולכת לפגישה. לא עניתי לשום דבר. הוא אמר את הולכת לפגישה עד בית החולים. אמרתי לו אל תרדוף אחרי. גם באוטובוס לא ישבתי לידו. כולם הסתכלו עלי. קמתי ואמרתי לו אל תתקרב אלי וכולם הסתכלו עלי" עמ' 41 לפרוט' ש' 16-19).**

המתלוננת סיפרה כי באירוע זה הנאשם עשה מהומה בבית החולים וביקש לדעת מה הפרוצדורה הרפואית שביצעה.

24. בחקירתה הנגדית התבקשה המתלוננת להתייחס לעמדת משפחתה לקשר עם הנאשם והיא סיפרה שבסופו של דבר משפחות המתלוננת והנאשם הסכימו לקשר וכי מעבר המגורים לעיר אילת נעשה לצרכי עבודה ולא בשל התנגדות בני המשפחה לקשר ביניהם כפי שטוען הנאשם.

עוד בחקירתה הנגדית התבקשה המתלוננת להתייחס לעובדה כי למרות החשש מהנאשם, הגיעה לדירתו ושם עישנה נרגילה יחד איתו והמתלוננת אמרה כי הנאשם התקשר אליה ואמר לה לבוא לקחת את הבגדים אותם הזמינה והמתלוננת אמרה לו שיש צו הרחקה אך הנאשם השיב לה שלא יעזור כלום וכי לא יעשו לו דבר.

25. כשנשאלה מדוע למרות הצו שהוצא כנגד הנאשם בחרה ללכת לדירתו, השיבה שפגש אותה בשכונה, פחדה ממנו והלכה לדירתו. כאשר נשאלה על ידי הסנגור בחקירתה הנגדית מדוע לא סיפרה את הדברים למשטרה השיבה שפחדה שישחררו אותו וירצח אותה והוסיפה בהמשך חקירתה הנגדית: **"הוא לקח אותי בכוח. הוא עשה לי את היד ככה הוא גרר אותי באמת" (עמ' 44 לפרוט' ש' 12).**

הוסיפה וסיפרה המתלוננת בחקירתה הנגדית: **"דיברתי בטלפון עם חברות, ישבתי לבד. אחרי שהוא אמר לי לבוא ישבנו שעה על הספסל, הוא התווכח איתי על מה שהוא עשה לדניאל, אמר שימשיך להרביץ לו, בסוף הלכנו אליו. הוא הבטיח לי שלא יעשה לי כלום. לאחר כמה דקות הלכתי לדירה שלו, נכנסנו לבית ועישנו נרגילה".** המתלוננת סיפרה שזו היתה הפעם היחידה שעישנה נרגילה בביתו של הנאשם ולא רצתה להיות עמו בדירה אולם הוא לא נתן לה לצאת.

המתלוננת התייחסה לעדותה במשטרה ואמרה כי איננה זוכרת את חתימתה וכי אין לה חתימה קבועה וכי חלק מהדברים נאמרו על ידה וחלק לא וכי יתכן וסיפרה לחוקרת כי הנאשם גרר אותה אולם יתכן והחוקרת לא הבינה אותה.

ביחס לאירוע המטרונית סיפרה המתלוננת בחקירתה הנגדית את הדברים הבאים:

ש. את ראית מה קרה ליד המטרונית בין דניאל לנאשם?

ת. כן

ש. ראית שהם רבו?

ת. גרמה היה מולנו, בא לחנוק את דניאל ורץ אליו.

ש. הוא לא נגע בו לידך?

ת. קפץ מהגדר ובא לחנוק את דניאל.

ש. למה את חושבת שבא לחנוק? רץ עם הידיים קדימה?

ת. כן, למה הוא רדף אחריו?

ש. ראית טוב את גרמה באותו יום?

ת. טוב מאד.

ש. מה לבש?

ת. היה לו צעיף הוא השתמש בו כמו מסיכה, אז זה נפל.

לעניין צו ההרחקה אמרה המתלוננת בחקירתה הנגדית כי אמרה לנאשם בעצמה שיש צו

הרחקה אך הוא לא שמע.

הודעותיה של המתלוננת במשטרה הוגשו בהסכמת שני הצדדים.

עד התביעה דניאל אסרס (להלן: "דניאל").

26. עד התביעה סיפר בחקירתו הראשית על היכרותו עם הנאשם :

"הקשר שלי אל הנאשם בפעם הראשונה פגשתי אותו בדרך לעבודה, כשהלכתי למקום עבודתי עם שאר העובדים, ביניהם אסניקה המתלוננת. היא זיהתה אותו במרחק של 50 מטר בערך, היא אמרה לו בבקשה אל תעזוב אותי היא פחדה פחד מוות. היא אמרה אל תעזוב אותי כי הוא בא אלי, זה בן הזוג שלי שבא לכיוון שלה. שאלתי איזה מהם, היא

אמרה זה, זה הנמוך בצד שמאל. היה מישהו בצד ימין שלו. התקדמנו לכיוון שלו, זה הדרך לעבודה שלנו. הוא ישר ניגש אלי, לחץ לי את היד, שאל מי אני בשבילה ואמרתי לו גבר, אנו עובדים באותו מקום עבודה. אז לחץ לי חזק את היד. ומשכתי את היד, זה היה מוזר לי. פנה אליה, תגידי לי איפה את מסתובבת, מה את עושה? אלה המילים שהיו, היא ישר העיפה מבט אלי. הבנתי שהיא חוששת שיתפתח משהו ביננו. הייתי עם מבט עליו והתרחקתי. אז במרחק מסוים הסתכלתי מה קורה ביניהם. היא אמרה לי לפני כן שהיא מפחדת ממנו. הייתי במרחק מסוים הסתכלתי עליהם ראיתי שהוא מושך לה ביד חזק, אני רואה שהיא מתנגדת כמוכן. אני רואה טלפון שאסניקה הוציאה ואז השתחרר ממנה, בא אלי המשכנו לכיוון העבודה שלנו. היה לנו מרחק מסוים, חמש דקות של הליכה ברגל ממקום העבודה שלנו " (עמ' 8 לפרוט' ש' 9-20).

הוסיף וסיפר דניאל כי עובר לאירוע זה לא הכיר כלל את הנאשם.

27. דניאל סיפר כי למחרת היום הגיעה המתלוננת לביתו באמצע הלילה ואמרה לו שהיא מפחדת מהנאשם כיוון שהוא מסתובב ברחוב ומחפש אותה מאז שראה אותה עם דניאל, מתקשר אליה ומאיים עליה. המתלוננת סיפרה לדניאל כי התקשרה מספר פעמים למשטרה והתלוננה ואולם לא עוזר כלום כיוון שהנאשם אינו פוחד מהמשטרה. השניים יצרו קשר עם המשטרה והמתינו לבואם ומסרו עדות. השוטרים אמרו להם לטענת דניאל כי אם יראו שוב את הנאשם יצרו קשר עם המשטרה. דניאל סיפר בעדותו כי ביום למחרת ראה את הנאשם מחוץ למקום עבודת השניים במאפיית אריאל בשעה 19:15 לערך. לדברי דניאל התקשר למתלוננת להזהירה. בד בבד יצר קשר עם המשטרה ודיווח כי ראה את הנאשם והשוטרים הגיעו אל המתלוננת.

28. באשר לאירוע המטרונית סיפר דניאל את הדברים הבאים:

" יום למחרת ביום 16.7.20 נסעתי בתחבורה ציבורית לעבודתי. הגעתי לצומת האצטדיון המתלוננת יחד איתי. שמתי אוזניות שמעתי מוסיקה. חיכינו ברמזור, פתאום היא עושה לי ככה ביד, הוא היה בצד השני של המטרונית, אני לא יודע אם הוא ירד מהמטרונית או שהוא חיכה שם. איך שהיא אמרה לי שהוא בא אלי, ראיתי אותו קופץ את הגדר שמפריד בין שני הכבישים. רציתי להציל את עצמי אולי יש לו דברים מסוכנים, ברחתי והוא רדף אחרי גם אחרי הרמזור. בקיוסק שנמצא ליד הרמזור ממול נכנסתי למחסום שאין לו יציאה, לא היה לי לאן לברוח. הוא תפס אותי, תקף אותי, פתאום המסכה עלתה לי לעיניים. לא ידעתי איך להתגונן. אני זוכר שתפסתי בו בחולצה לאחר שנתן לי כמה פעמים בוקס ואגרופים בפנים והוא ברח. נשארתי עם הדם, נשארתי המום והייתי בשוק. חשבתי שיש לו משהו חד. הייתי מפוחד. אז ראיתי אותה באה אלי היא היתה ליד הרמזור הסתכלה עלינו שרדף אחרי. היא חצתה את הרמזור אמרה לי שהתקשרה לשוטרים והם יבואו. השוטרים לא הגיעו. המשכנו לצד השני, לעבר תחנת הדלק. לכיוון מקום העבודה שלנו, לפני חנות קשת טעמים יש תחנת דלק בצד ימים כאשר נוסעים לכיוון חיפה. מאחורי תחנת הדלק עמדתי, ביקשתי מים קרים, התחלתי

לשתות ולהירגע. חיכיתי שהשוטרים יגיעו וגם המתלוננת חיכתה. היא היתה בשפת הכביש ואני הייתי מאחורי תחנת הדלק. היא אמרה יכול להיות שהוא יחזור שוב ואז תריבו. פתאום קלטנו אותו ממול תחנת הדלק, יש עוד תחנת דלק במקום. הוא הסתתר מאחורי איזה משאית ומסתכל. בסוף היא עצרה מונית לקחנו מונית לתחנת המשטרה בכוחות עצמנו. בדרך לתחנת המשטרה הוא התקשר אליה, חלק מהשיחות אני שומע. לא כזה ברור שהוא מדבר איתה. זה קולו, היא אומרת לו נו מה תעשה לו הוא אומר אני יהרוג אותו לא מעניין אותי אני אהרוג אותו אם לא יעזוב אותך" (עמ' 10 לפרוט' ש' 4-22).

29. בפני העד הוצגו תמונות והוא סיפר כי מדובר בתמונות מאותו יום בו הותקף על ידי הנאשם ומתעדות את החבלות שנגרמו לו. בפני העד דניאל הוצג סרטון מצלמות האבטחה והוא זיהה את מקום האירוע וזיהה את הנאשם קופץ מעבר לגדר וחוצה את הכביש.

30. העד סיפר כי בעקבות האירוע הגיש יחד עם המתלוננת תלונה למשטרה וכי הנאשם לא הפסיק להתקשר יום ולילה לדבריו ללא הפסקה והוסיף שהנאשם שיבש את שגרת יומו ושגרת עבודתו וכי נעדר ממקום העבודה בעקבות ההתעסקות בהגשת תלונות למשטרה.

הוסיף וסיפר דניאל בעדותו:

"אחרי זה הוא המשיך להתקשר אלי, מאיים עלי, אומר לי שהנה נחקרתי, שוחררתי ומתקשר נון סטופ ואומר לי אני לא יעזוב אותך בחיים אני אהרוג אותך. כשאני לא עונה לו חוסם אותו מתקשר מפלאפונים אחרים בעיקר מחסוי. יום ולילה מתקשר אלי. הוא אומר לי היום חיכיתי לך פה למה לא הגעת, אומר הרבה דברים, המצב החמיר הוא מאיים עלי. הרבה אנשים אומרים לי תיזהר ממנו. הוא לא מפחד מאף אחד, הוא אומר תיזהר ממני אנשים מזהירים אותו הוא אומר לי אני יודע באיזו שעה אתה עובד, הוא יודע את סדר העבודה שלי הוא אומר לי שמעודכן בהכל ועוקב אחרי. אחרי זה התלוננתי כמובן" (עמ' 13 לפרוט' ש' 22-28).

העד סיפר בעדותו כי אדם בשם ג'ימי שהיה בן זוגה של המתלוננת התקשר אליו והפחיד אותו ואמר לו "אם לא אחזיר את אסניקה לגרמה אני הורג אותך. הם ביחד".

31. בחקירתו הנגדית של העד התבקש להתייחס למערכת היחסים עם המתלוננת והוא סיפר כי בתחילה לא היו בני זוג והיו חברים למקום העבודה ואולם לאחר האירוע בו הכיר לראשונה את הנאשם המתלוננת חיפשה עזרה והוא התגייס לעזרתה ובסופו של דבר הפכו לבני זוג.

32. ביחס לטיב היחסים של הנאשם והמתלוננת אמר העד כי יש להם ילדה משותפת וכי לא שמע על קשר

אינטימי של המתלוננת עם הנאשם בתקופה האחרונה עובר למעצרו וכי למיטב ידיעתו המתלוננת והנאשם נפרדו מזה שנתיים. הוסיף וסיפר העד בחקירתו הנגדית לשאלת הסנגור, כי איננו יודע על כך שהמתלוננת ביקרה בביתו של הנאשם או שהיה לה מפתח לדירתו.

באשר לאירוע המטרונית אמר העד דניאל שהמתלוננת ראתה את האירוע וכי היו עוברים ושבים שראו את האירוע. העד אמר כי זיהה את הנאשם כמי שתקף אותו שכן כבר הכיר אותו וראה את תמונתו. עוד הוסיף שי התקיפה היתה כשלוש או ארבע דקות והנאשם לא אמר לו כלום בזמן התקיפה ואולם לאחר מכן איים.

33. דניאל התבקש להתייחס בחקירתו הנגדית לשיחת הטלפון עם הנאשם ולאיומים שהשמיע כלפיו והוא השיב: **"כן אבל מריבוי של השיחות, ריבוי איומים, דרך אנשים אחרים שמתקשרים, תפסיק להתעסק עם גרמה, אולי אנשים עבריינים פחדתי נמאס לי. התלוננתי מספר פעמים במשטרה. גם כעת שיש כנגדו צו הרחקה הוא פה. שאלתי מה הוא רוצה הוא אמר אני לא אעזוב אותך כמו פעם. רק באגרוף, איומים ממש חמורים, אמרתי הבן אדם הזה לא נורמלי יש אנשים שבאו ואמרו לי שאזהר מאדם זה כי הוא משוגע". ... "המילים שאמרתי בשפה האמהרית אעשה אותך סלט ואתן לך בוקס. כמה שאני יודע. זה מה שאני אמרתי וגם אמרתי בריבוי איומים שזו הגזמה מעבר, שעה מאוחרת."**

עדת תביעה מ.א. (קטינה - להלן: מ.א.)

34. עדת התביעה מ.א. היא אחותה הקטינה של המתלוננת. העדה סיפרה בעדותה שפגשה את הנאשם שחיכה ליד הגן של ביתם המשותפת של הנאשם והמתלוננת והנאשם קילל את המתלוננת ואמר לה שהיא מסתובבת עם אנשים וכי הוא רוצה לקחת את הילדה ושאל על מספרי טלפון של המתלוננת. מ.א. סיפרה כי הנאשם ניסה לברר עם מי המתלוננת מסתובבת ועם איזה בנים ועם מי היא בעבודה ומדוע היא לא עונה לטלפון.

מ.א. סיפרה בעדותה שהנאשם איים כי יהרוג את המתלוננת וישרוף את משפחתה. הוסיפה וסיפרה מ.א. כי הנאשם התקשר אליה ללא הרף וכי היא לא תמיד ענתה לו. באשר למערכת היחסים בין השניים אמרה מ.א. **"הם כל הזמן נפרדים והוא בא אליה כל הזמן, יש לה כאילו יש לה חבר אחר הבנתי אבל הוא מתנהג כאילו הם בזוגיות איתה אפילו שלא"**.

35. מ.א. סיפרה בעדותה שהנאשם הרבה להתקשר אליה והציק לה עד שבקושי הצליחה להשתמש בפלאפון שלה ואף חסמה את מספר הטלפון ממנו התקשר.

עד תביעה מר עודד לוי (להלן: "השוטר לוי")

36. בחקירתו הראשית אמר העד כי דניאל שלח הודעה באמצעות תכנת הווטסאפ אליו. מדובר בהודעה קוליתבשפה הערבית שתורגמה ובה נאמר: **"חכה אני אפגוש אותך"**. באמצעותו הוגשו המזכר שכתב ודיסק השמע (ת/15 ו - ת/15א).

37. בחקירתו הנגדית נשאל העד אם הוא יודע מי זה ג'ימי והוא השיב שהוא יודע כי הוא היה בן זוגה של המתלוננת אך הוא לא אותר. הוסיף ואמר השוטר לוי כי מעבר למה שנמסר לו על ידי המתלוננים לא יכול היה לדעת בוודאות מי הדובר.

השוטר לוי אישר בחקירתו הנגדית כי גבה את עדותה של המתלוננת פעמיים והעד אישר כי הודעה אחת נגבתה מהמתלוננת במאפייה (מקום עבודתה) וההודעה השנייה שגבה ממנה היתה בתחנת המשטרה ושתי ההודעות נגבו ללא נוכחות מתורגמן. לעניין זה הוסיף ואמר העד כי לא זיהה קשיי שפה אצל המתלוננת.

38. העד סיפר בחקירתו הנגדית כי היחידה החוקרת ביקשה לבצע השוואת קול במעבדת קול ואולם הדבר לא בוצע בסופו של דבר ולא הסתייע מפאת חוסר בכוח אדם במעבדת הקול בשל משימות אחרות של תגבור כוחות משטרה **(הדברים תועדו בת/6)**.

עדת תביעה הגברת טגסט אבבה (להלן: "טגסט")

39. העדה טגסט חברתה של המתלוננת, למדה איתה בבית הספר ועבדה יחד איתה במקום העבודה במאפיית אריאל במועד הרלוונטי לכתב האישום. טגסט סיפרה שעזבה את מקום העבודה לפני כחצי שנה.

טגסט סיפרה בחקירתה הראשית כי איננה מכירה את הסיפור בין הנאשם והמתלוננת לעומק לדבריה וכי המתלוננת סיפרה לה שהנאשם התקשר אליה כל הזמן ואיים עליה וכי אף אחד לא מסייע לה, העדה אמרה שסיפרה על כך למשטרה. העדה סיפרה כי הנאשם ביקש להתקבל לעבודה במאפיית אריאל מקום עבודתה של המתלוננת ואישרה בסופו של דבר שהלכה למנהל העבודה ואמרה לו שמדובר בחבר של המתלוננת וכי לדבריה **"אם הוא יבוא לפה זה לא יהיה טוב הקשר שלהם".... "הנה חבר של אסניקה, הוא בא להתקבל לא נראה לי שזה יהיה טוב שהם יעבדו באותו מקום"**.

40. העדה סיפרה בעדותה שהנאשם נהג להתקשר אליה כאשר המתלוננת לא ענתה לשיחות הטלפון וזאת על מנת לברר מה שלומה ושהיא עצמה היתה אומרת לנאשם כי המתלוננת איננה מעוניינת לשוחח עימו. בחקירתה הנגדית אמרה שהיא מנחשת שהמתלוננת היא זו שנתנה לנאשם את מספר הטלפון שלה.

41. בחקירתה הנגדית התבקשה העדה להתייחס לדבריה למנהל חמודי שעה שהנאשם ביקש להתקבל לעבודה במאפיית אריאל למרות שהנאשם לא עשה לה מאומה ולמרות שלא ראתה אותו עושה משהו למתלוננת. טגסד השיבה את הדברים הבאים: **"אבל יש לי סיבה למה אמרתי את זה. אני רואה את החברה שלי כל יום בוכה ואני יודעת גם שהיא מכל הזמן היתה במשטרה ומתלוננת ואף אחד לא עוזר לה ואני רואה את זה, זה לא סתם זה לא משחק, היא בוכה היא עצובה, אני רואה את זה, אז אמרתי ברגע שהוא יבוא ויעבדו ביחד אולי הקשר שלהם לא יהיה טוב, לא יודעת זה סתם עוד בעיות. אני חושבת שכאילו מהסיפור שלה ואני הבנתי שהם לא צריכים לעבוד ביחד זה למה אמרתי".**

העדה אמרה בחקירתה הנגדית כי לא ידעה שהמתלוננת ביקרה בביתו של הנאשם ולא ידעה שיש לה מפתח לדירה שלו.

עד תביעה מוחמד מריסאת (להלן: "חמודי")

44. חמודי שימש כמנהל משמרת בתקופה הרלוונטית של מפעל אריאל וזאת במשך כשנתיים וחצי. בחקירתו ראשית סיפר העד שהנאשם בא לבדוק אם יש עבודה או במפעל והוא ערך לו סיור במקום והוסיף:

עשיתי לו סיור במפעל, אחרי שסיימתי העליתי אותו למעלה אצל המנהל ודיברתי עם הבנות, קראו לי יעני הבנות ואמרו לי שהוא חבר של אסניקה, פעם הרביץ לה איים עליה"

ש. מי אלה הבנות אתה תוכל לפרט?

ת. מולו ואסניקה וטיגרד כאילו לא להכניס אותו.

עדת התביעה הגברת מולונש אברא (להלן: "מולו") - חברתה של המתלוננת

45. העדה סיפרה בחקירתה הראשית שהמתלוננת היא חברתה ואת הנאשם היא מכירה דרכה. העדה סיפרה על הקשר שלה עם הנאשם ואמרה: **"על הקשר שלי אם זה ככה אנחנו הולכים לעבודה, אנחנו פוגשים אותו בערב או לא יודעת מה הוא מחכה לה שהיא לא עונה לו הוא מתקשר אלי הוא שואל אותה איפה היא או אנחנו בדרך כלל תמיד יוצאים ב- 6 וחצי לעבודה כי אנחנו מתחילים ב- 7 וחצי..."** שהיא לא עונה לו הוא היה בא ללוות אותה כאילו למה היא לא עונה לו וזה. הוא רצה תמיד להשלים איתה זהו זה מה שקרה".

46. באשר לקשר של העדה עם הנאשם אמרה שהקשר התבטא בכך שכאשר הנאשם היה מתקשר למתלוננת והיא לא ענתה לו, נהג להתקשר אליה על מנת לשאול היכן היא. העדה סיפרה שהנאשם נהג לשאול אותה שאלות על המתלוננת בין היתר שאל ובירר מי החבר שלה. העדה הוסיפה וסיפרה שהמתלוננת סיפרה לה שהנאשם מאיים עליה ומציק לה ומתקשר ללא הרף ולכן הגישה תלונה למשטרה.

העדה נשאלה בחקירתה הראשית מדוע הנאשם התקשר אליה והיא השיבה את הדברים הבאים:

ש. ואת אומרת גם שגרמה היה מתקשר אליך נכון?

ת. נכון, לשאול אותי איפה היא.

ש. ומה עוד גרמה היה מבקש ממך?

ת. שאני אשלים ביניהם.

ש. תסבירי מה זה להשלים ביניהם?

ת. כאילו שיהיו ביחד.

ש. שיחזרו להיות ביחד?

ת. כן

ש. ומה אסניקה היתה אומרת על זה?

ת. היא לא היתה מסכימה לזה. חוץ מזה לא התערבתי.

העדה סיפרה בעדותה שהמתלוננת אמרה לה שהנאשם איים עליה שיהרוג אותה והוסיפה לספר על אירוע נוסף בו הנאשם הגיע למקום עבודתן על מנת להתקבל לעבודה וחמודי ערך לו סיור אך בסופו של דבר לא קיבלו אותו כי גילו שהוא חבר של אסניקה.

בחקירתה הנגדית אמרה העדה כי איננה יודעת מתי המתלוננת והנאשם נפרדו ואישרה שלא ראתה את הנאשם מכה את המתלוננת או מאיים עליה. העדה שללה כי היתה בדירתו של הנאשם יחד עם המתלוננת.

עדת התביעה הגברת צגנאש טרפה (להלן: "צגנאש") - אמו של הנאשם.

47. העדה, אמו של הנאשם העידה בחקירתה הנגדית כי הנאשם חבר של המתלוננת מזה זמן רב עד הזמן

הזה. העדה אמרה בעדותה כי איננה זוכרת את שנאמר על ידה בעדותה במשטרה ואף לא זכרה את שנאמר על ידה ביחס להקלטה שהושמעה לה על ידי השוטרים ואמרה כי לא זיהתה את הקול בהקלטה. בהמשך אמרה **"אני אמרתי בהתחלה חשבתי הוא בסוף אמרתי זה לא הוא אני אמרתי"**. העדה אישרה כי נאמר לבנה להתרחק מהמתלוננת והוסיפה: **"אני לקחתי אותו, חתמתי שמה אמרו לי אסור לדבר עם אסמיקה בגלל זה אמרתי לו אסור לך לדבר איתו, אני חתמתי אסור לך לדבר איתה"**.

48. בחקירתה הראשית סתרה העדה את עצמה בפרטים מהותיים מהודעתה במשטרה ולפיכך, הוכרזה עדה עוינת ובמסגרת חקירתה הנגדית לב"כ המאשימה הוגשו הודעות העדה (ת/17 ו - ת/18).

בחקירתה הנגדית לב"כ הנאשם סיפרה העדה כי חקירתה במשטרה נערכה בשפה האמהרית. עוד אמרה העדה כי למתלוננת היה מפתח לדירתו של הנאשם כאשר היו חברים.

לאחר ששמעתי עדותה של צגנאש והוגשה עדותה במשטרה אני מעדיפה את עדותה במשטרה על פני עדותה בבית המשפט. אין כל ספק שהעדה, אמו של הנאשם עשתה כל שניתן על מנת להרחיק את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו. לא ניתן לומר כי העדה לא הבינה את שנשאלה בחקירתה שכן החקירה נערכה בשפה האמהרית. לפיכך, אני מעדיפה את עדותה במשטרה.

עדוּתה של הגברת אנדרגיה ספרש (להלן: "ספרש") - אמה של המתלוננת

49. עדותה של העדה לוותה בתרגום של מתורגמן ואולם אציין כי חרף זאת היה קושי של ממש להבין את שברצונה לומר ואולם מעדותה ניתן להבין מספר דברים שחזרה עליהם. אמה של המתלוננת סיפרה בחקירתה הראשית כי איננה מכירה את הנאשם מלבד העובדה שראתה תמונות שלו והוסיפה כי הנאשם כלל לא היה בביתה. העדה סיפרה שהנאשם והמתלוננת הכירו כאשר היתה בשירות לאומי וכי לאחר מכן הם נסעו לאילת יחד וכאשר ביתה חזרה מאילת התגוררה בביתה עם ביתם המשותפת. העדה סיפרה כי מאז חזרו השניים מאילת לא היה ביניהם קשר. העדה סיפרה שהמתלוננת סיפרה לה שהנאשם רצה להרוג את המתלוננת כשהיא בדרכה לעבודתה וכי הנאשם ברח. העדה הוסיפה את הדברים הבאים: **"אחרי אני לא זוכרת 5 - 6 ימים, גם עוד פעם אותו הדבר הזה אותו בתחנה כל הזמן איומים, בכלל. גם יש לי בת 15 בבית, כל הזמן מתקשר לה: איפה אסניקה, איפה היא נמצאת, איפה היא הלכה, כל הזמן הוא מתקשר. הילדה היא לומדת, יש לה לחץ בלימודים, כל הזמן" (עמ' 170 לפרוט' ש' 23-26).**

50. בחקירתה הנגדית לסנגור אמרה העדה שהיא ואביה של אסניקה לא היו נגד הקשר ביניהם וכי אף תמכו שיהיו יחד אך ביניהם הם נפרדו והם הרסו לבד את הקשר ביניהם. העדה סיפרה בחקירתה הנגדית כי לא פגשה בנאשם וכי פעם אחת פגשה אותו כשהלכה לקחת את נכדתה מהגן וזו היתה הפעם היחידה. עמוד 15

העדה אישרה עוד כי אמו של הנאשם הגיעה יחד עם אחותו בלעדי הנאשם על מנת לראות את הילדה ועמדה על כך גם כאשר עומתה עם גרסת הנאשם כי הגיע עם אמו. העדה סיפרה בחקירתה הנגדית כי למיטב ידיעתה המתלוננת לא היתה אצל הנאשם בדירתו.

עדי התביעה נוספים

51. בהמשך פרשת התביעה העידו עוד העדה שירז אלטרץ שגבתה את עדות המתלוננת, העד החוקר נתן גטה **באמצעותו הוגשו ת/22 - ת/65**, העד מר אמיר עסאמו - חברו של הנאשם.

פרשת הגנה

52. גרסת הנאשם בחקירה

א. **הודעת חשוד מיום 8.9.20 (ת/12) :** הנאשם אישר כי הוא עושה שימוש בטלפון נייד שמסתיים במספר 198 וכן כי הוא עושה שימוש בטלפון חדש שמסתיים במספר 307. הנאשם אמר בחקירתו כי הוא מתגורר בראשון לציון וכשנשאל מתי בפעם האחרונה ביקר בקריות השיב: **"מהפעם אחרונה שנעצרתי במשטרה השתחררתי מבית משפט קריות ונידת לקחה אותי לקחת את הדברים מהבית ועזבתי את המקום לפני חודש משהו בערך"**. הנאשם אישר כי הוא יודע שנאסר עליו ליצור קשר עם המתלוננת וטען שלא התקשר אליה. כאשר נשאל הנאשם כיצד יתכן שיש שיחות טלפון מהטלפון שלו אל המתלוננת השיב כי אינו יודע ושלל כי התקשר אליה. כאשר השמיע החוקר לנאשם הקלטה של שיחה שהומצאה על ידי המתלוננת טען הנאשם כי זה לא הקול שלו.

כאשר עומת הנאשם עם הראיות לפיהן הגיע למקום עבודתה של המתלוננת במאפיה טען שזה שקר. כאשר נשאל הנאשם לטענות דניאל כי תקף אותו השיב שהכל שקר וכי יש לו חיים חדשים עם חברה ושהוא מתגורר בראשון לציון.

הנאשם הכחיש בחקירתו כי יצר קשר עם המתלוננת באופן כלשהו. כמו כן הכחיש הנאשם שפגש את אחותה של המתלוננת וטען שהכל שקרים. הנאשם סירב להמציא את קוד הגישה לטלפון הנייד שמסתיים במספר 307.

ב. **הודעת חשוד מיום 10.9.20 (ת/16):** הנאשם ציין בחקירה זו כי לא יצר כל קשר עם המתלוננת ולא הפר את הצו. הנאשם ציין כי לא עשה שימוש בטלפון נייד כאשר שוחרר ואף טען שלא היה לו עמוד 16

מכשיר טלפון. כאשר נשאל הנאשם כיצד הוא מסביר שמהטלפון הנייד המסתיים במספר 307 יש שיחות טלפון לאמו אמר שהכל שקר. הנאשם סירב להמציא את פרטי חברתו החדשה. הוסיף ואמר הנאשם בחקירתו כי המתלוננת וחברה מתנקמים בו ורוצים להרוס את חייו. הנאשם אישר כי היו ימים שלא ישן בבית אמו ואולם טען כי ישן אצל חבר שלו, מסר את שמו טען שאינו זוכר את מספר הטלפון שלו.

הנאשם הכחיש שאיים על אחותה של המתלוננת וציין עוד כי אינו מעוניין לפגוע במשפחתה של המתלוננת.

53. עדות הנאשם בבית המשפט

א. חקירה ראשית

בחקירתו הראשית סיפר הנאשם כי הכיר את המתלוננת בשנת 2011 או 2012 ואמר :

"היא היתה אני מכיר אותה מגיל קטן כאילו קטנה שהיתה 14-15 ואני היינו חברים. אחרי תוך שהיינו שלוש שנים, ידענו שאנחנו משפחה, קרובים, אז אמא שלה היא משפחה שלי. אז היא לא הסכימה לנו בהתחלה שנתחתן. באותו זמן היא סיימה כיתה י"ב ואחרי זה התחילה שירות לאומי. התחילה לעשות בפתח תקווה את השירות הלאומי. אני הייתי גר עם ההורים..." (עמ' 183 לפרוט' ש' 17-21)

הנאשם הסביר את התנגדות המשפחה ואמר: **" בגלל שהיינו קרובי משפחה, אמא שלה ואבא שלה לא הסכימו שנתחתן. אמא שלה כאילו בגלל בצד שלה כאילו המשפחה אז רק בצד כאילו באתיופים כאילו עד דור 7 מותר להם להתחתן. לפעמים 5 מתחתנים. אז היא לא הסכימה לנו. ברחנו לאילת. היא היתה עושה שירות עזבה את השירות, באה איתי. אני גם הייתי עובד באבטחה אז נסענו". (עמ' 183 ש' 26-30).**

הנאשם סיפר בחקירתו הראשית כי השניים חזרו מאילת כיוון שהמשפחה ביקשו שיחזרו ויתירו להם להינשא ואף הבטיחו לסייע לשניים כלכלית לגרסת הנאשם. הנאשם חזר ואמר כי הוא והמתלוננת מעולם לא נפרדו אך אמר שכאשר חזרו מאילת הוא התגורר עם משפחתו בראשון לציון והמתלוננת התגוררה עם הוריה אך לטענת הנאשם גם במצב דברים זה השניים לא נפרדו. כאשר עומת מול עדותן של המתלוננת ואמה כי נפרדו השיב: **"לא נפרדנו, אף פעם לא נפרדנו".**

הנאשם סיפר כי המתלוננת נהגה להתקשר אליו ולומר לו שהיא סובלת בבית הוריה והוסיף: **"כל פעם כאילו איפה אתה? אני פה סובלת עם הילדה ואתה כאילו אני עובד. ועוד היא מבקשת ממני כסף ואני כל פעם כאילו לפעמים מפקיד לה את הצ'ק שלי את הצ'ק שלי אבל אני לא יכול להגיד לה**

את זה גם הילדה שלי".

כאשר עומת הנאשם עם דברי המתלוננת בעדותה השיב: "תשמע אם היא היתה אומרת לי: תשמע גרמה אני לא רוצה אותך לא חסר לי בנות. תשמע, זה אחרי שמצאתי אותה עם גבר אחר פעם ראשונה פה היתה לפני שלושה שבועות כאילו היתה איתי. כאילו לפני שלושה שבועות רצף כאילו, היתה גרה איתי. כל הבגדים שלה אצלי כאילו, וגם שאומרת כאילו משהו שהזמינה מחו"ל, היא אמרה לי שלחה לי גם מיקום של הדואר, חיכיתי לה באפק, חיכיתי לך באפק פה הייתי גר פה באתי, רבתי עם המשפחה שלי באתי בשביל לעזור לה" (עמ' 186 לפרוט' ש' 21-27).

באשר ליחסיה של המתלוננת עם חברה לשעבר של המתלוננת ג'ימי סיפר הנאשם: "יום אחד באתי לראות את הילדה שלי, תמיד רואה אותה תמיד רואה אותה את הילדה שלי. באתי כאילו ישנתי פה בגיורא מול יש לי משפחה. ישנתי שמה, פשוט זה, יום אחד חסוי או מספר. שאני אומר לה: תעני, עונה. פתאום גבר, מי זה? אמרתי לה להגיד. לא מכירה אותו. איך היא יודעת להתקשר כאילו? איך יודע המספר שלה אם אין לה כלום?"

הנאשם סיפר כי חיפש את ג'ימי כיוון שהבין מהמתלוננת שג'ימי מציק לה. הנאשם סיפר על מקרה בו לטענתו פגש באקראי בג'ימי כשסיים עבודתו בראשון לציון ואז ניגש לג'ימי לשוחח עמו וכך סיפר הנאשם בעדותו:

"אז פתאום אני יושב ככה ממתין ממתין ממתין לבעל הבית שייקח שיחזיר אותי לבית המנהל. פתאום ישר רואה אותו זה בתמונה. ישר הלכתי, שאלתי אותו: מה היא בשבילך? אתה מציק לה?"

ש. איך זיהית אותו?

ת. לא הבנתי מה קרה עם התמונה

...

ש. היה לך תמונה שלו?

ת. לא היה לי את התמונה. היא הראתה לי את התמונה.

...

ת. איך הוא נראה כאילו. ישר הלכתי כאילו אמרתי : אתה חסר של זה? ישר קלט אותי גם. כי הוא לא יודע גם שאני הייתי חבר שלה, שיש לה ילד, בגלל. מאז דיברתי איתו: מה היא בשבילך? הוא אומר לי: אני חבר שלה. פתאום שהוא אומר את זה, איפה אני?

מה אני בשבילך? מה אני בשבילה? מה אני בשבילה? אהה טוב בסדר. אמרתי: מה אתה יודע עליה? מה אתה יודע עליה? שאלתי אותו". (עמ' 188 לפרוט' ש' 11-15).

כשהתבקש הנאשם להתייחס בחקירתו הראשית להליך הרפואי שעברה המתלוננת ושלטענתו בניגוד לגרסתה ליווה אותה בהסכמתה, אמר בעדותו:

"ישנתי בבוקר היא באה וקפצה במדרגות לדירה שלי החדשה, ישר שנכנסתי פה, ישר באה מהחלון נכנסה ואומרת : בוא רק אתה תדע לעשות את זה רק אתה יודע לעשות את זה, בוא תעזור לי. אמרתי לה: זה שלי? למה אמרתי לה למה את על זה? זה שלך היא אומרת לי זה שלך. יאללה בוא. הלכתי איתה לקחנו קו 3, קו 1 לקחנו בדרך, עצרנו 3 הגענו לזה. וגם בהתחלה כל התקשורת התקשרתי לוועדה זה בפלאפון שלי זה בפלאפון שלי עשינו בכללית פה".

כשהתבקש הנאשם להסביר מדוע המתלוננת אומרת דברים אחרים השיב " **בגלל שמצאתי אותה עם גבר אחר".**

כשהתבקש הנאשם בחקירתו הראשית להתייחס לאירוע המטרונית אמר הכחיש שתקף דניאל וטען כי איננו מכיר אותו ולא התקשר אליו. הנאשם אישר כי פנה לדניאל ושאל אותו מה המתלוננת עבורו. הנאשם שלל כי מי שנראה בסרטון מצלמות האבטחה באירוע המטרונית זה הוא. כמו כן שלל הנאשם כי התקשר אל המתלוננת והטריד אותה בשיחות והודעות.

הנאשם סיפר בעדותו שהמתלוננת הגיעה עם מולו לדירה ואף פתחה את הדלת עם מפתח שהיה ברשותה והשתיים שהו אצלו בדירה ועישנו יחד עמו נרגילה.

ב. חקירה נגדית

בחקירתו הנגדית הנאשם נשאר דבק בגרסתו לפיה הוא והמתלוננת לא נפרדו מעולם עד מעצרו ואמר שהפסיק לחשוב שהם חברים כשראה אותה עם גבר אחר. כשנשאל למי הכוונה השיב שמדובר בדניאל. הנאשם הוסיף: **"בהתחלה איך אומרת הוא עובד איתה, ואחרי זה כאילו אומרת אחרי חודש הם חברים זה לא הגיוני".**

הנאשם נשאל מדוע ביקש לעבוד במאפיה במקום עבודת של המתלוננת אם היתה לו עבודה טובה השיב הנאשם: **"קודם כל היא אומרת כאילו שאני לא מספיק שאני עובד 8 שעות. אז היא רצתה שאני אעבוד יותר. יום היא התחילה להגיד לי: אני אישה אני אישה עובדת 12 שעות ואתה עובד 8 שעות זה לא הגיוני. התחילה להגיד לי".**

מחקירתו הנגדית של הנאשם עולה כי הוא ידע היטב כי קיים צו הרחקה והנאשם אמר שלא יצר קשר עם המתלוננת אך ציין ואמר "זה הכל בשבילה". כאשר התבקש להסביר את מעשיו לנוכח עמדתה של המתלוננת שהגישה בקשה לצו הרחקה והשיב תוך שהוא מנסה להסביר: "זה הראשון, זה אירוע ראשון. בספסל מצאתי אותה בצור שלום פה בקרית ביאליק, ליד הדירה שלי, זה היה ספסל שמה. היא ישבה. לפני זה התקשרתי לה בחסוי, גם התקשרתי לה בחסוי. גם בטלפון של החבר שהיה היום". עניינו הרואות שהנאשם עצמו מודה שיצר קשר עם המתלוננת חרף קיומו של צו הרחקה. הנאשם ניסה לתרץ את הפרת הצו בכך שהבגדים שהזמינה המתלוננת היו אצלו. בהמשך אמר את הדברים הבאים:

ת. אני שמעתי מהחוקר כאילו: אסור לך להתקרב ל - 15 יום. מצאתי אותה בספסל שאלתי אותה למה את פה?

ש. כן למה את פה?

ת. למה את פה? היא אומרת: מאז שאני כאילו שרבה כאילו שרבה איתי היא ישנה בחוץ. היא ישנה בשלושה ימים בשירותים במטרונית. היא אמרה לי הכנסתי אותה זה הטעות שלי."

הנאשם הודה בחקירתו הנגדית כי יצר קשר עם המתלוננת גם ממספר טלפון חסוי והיא לא ענתה כשנשאל מדוע יצר עמה קשר, השיב כי רצה שתבוא לקחת את הבגדים שהזמינה.

בהתייחסו לאירוע מהמטרונית סיפר הנאשם בחקירתו כי עשה ריצת בוקר במסלול זה והכחיש כי הוא יודע באיזו תחנה המתלוננת יורדת. כאשר לאירוע המתואר בסרטון מצלמות האבטחה הנאשם טען כי זה לא הוא. יחד עם זאת בחקירתו הנגדית הודה שרץ אחרי דניאל ואמר כך:

"ש. מישהי רגע מישהי שהיא בקשר להגיד דברים חמורים היא אומרת

שאתה עשית חבלות

ת. איזה חבלה?

ש. שמאד חמורות לדניאל.

ת. אני רצתי בגלל שהייתי רץ המשכתי לרוץ אבל אל המשכתי לרוץ עד

הסוף וזהו.

ש. רגע למה רצת?

ת. מה זה למה רצת? הייתי עושה ספורט.

עמוד 20

ש. אהה ספורט

ת. הייתי עושה ספורט.

ש. אז מה הכוונה שאתה אומר אני רצתי לא עד הסוף עד איפה זה הסוף?

ת. נכון המשכתי הם רואים אותי מרחוק

ש. מי רואה אותך מרחוק?

ת. הם שניהם כאילו. (עמ' 214 לפרוט' ש' 15-30)

בהמשך חקירתו הנגדית כאשר נשאל הנאשם אם רדף אחרי דניאל השיב: "רדפתי אחריו אבל מה לא המשכתי עד הסוף". בהמשך הוסיף: "לא רדפתי אחריו, בגלל שהייתי רץ אז זהו הוא חשב שרדפתי."

הנאשם נשאל מדוע הוא סבור כי הוא והמתלוננת בני זוג והוא השיב: "תשמעי טוב, מאז שראיתי אותה עם גבר אז זה בושה אחרי 8 שנים את יודעת מה זה 8 שנים?"

...

"אחרי 8 שנים אני רואה בחורה יושנת איתי באותו בית רואה אותה עם בן אדם אחר את חושבת שזה הגיוני? אם תחשבי גם". (עמ' 214 לפרוט' ש' 2-8).

הנאשם נשאל על ב"כ המאשימה אם הוא אוהב עדיין את המתלוננת והוא השיב שאהב אותה וכי המתלוננת שברה לו את הלב.

סיכומי המאשימה

54. המאשימה בסיכומיה טענה כי הרימה הנטל להוכחת אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר. כך למשל טוענת המאשימה כי ישנן עובדות שאינן שנויות במחלוקת. המאשימה טענה כי לא יכולה להיות מחלוקת כי הנאשם חתם בתאריך 20.7.20 על כתב ערובה האוסר עליו בין השאר ליצור קשר עם המתלוננת והנאשם אף מאשר את הדברים. כמו כן טוענת המאשימה לא יכולה להיות מחלוקת כי ביום 20.7.20 במסגרת תיק ה"ט 43671-07-20 הוצא כנגד הנאשם צו הרחקה וצו למניעת הטרדה מאיימת האוסר עליו להימצא 20 מטר מדירתה של המתלוננת וממקום עבודתה. טוענת המאשימה כי גם בעניין צו זה אין מחלוקת כי הנאשם ידע על הצו שכן המתלוננת מסרה לו זאת והדבר מקבל ביטוי בחקירתו של הנאשם מיום 21.7.20.

55. כמו כן טוענת המאשימה אין מחלוקת כי בתאריך 30.7.20 הורה מותב זה במסגרת מ"ת 42285-07-20 בנוכחות הנאשם ולאחר שהוסבר לו כי עליו להתרחק מהמתלוננת למשך 30 ימים (אציין כי נפלה טעות בסיכומי המאשימה ומדובר בתיק טרם הגשת כתב אישום כנגד הנאשם).

מוסיפה וטוענת המאשימה כי אין חולק שהנאשם החזיק טלפון נייד ממנו עשה שימוש והתקשר אל המתלוננת מספר פעמים ומשזו לא ענתה שלח לה הודעת טקסט. באשר לטלפון נייד נוסף שהיה בשימוש של הנאשם הרי שאישר בחקירתו הנגדית כי עשה שימוש בו.

56. באשר לעדותו של דניאל טוענת המאשימה כי עדותו נתמכת בראיות חיצוניות המחזקות את גרסתו וכן כי אמרתיו והתנהלותו של הנאשם לאורך הדרך מלמדים על מידת האמון הנמוכה שיש לתת להכחשת הנאשם את המיוחס לו בכתב האישום. מוסיפה וטוענת עוד המאשימה כי דווקא העובדה שהמתלונן לא הכחיש כי הוא נשמע מאיים בשיחת הטלפון על הנאשם, יש בה כדי לחזק את אמינותו ומהימנותו של העד.

57. באשר לעדותה של המתלוננת טוענת המאשימה כי זו מתחזקת על ידי ראיות נוספות כגון עדותה של טגסט - חברתה של המתלוננת, חמודי מנהל העבודה, מולו - חברתה של המתלוננת, עדותה של מ.א. - אחותה הקטינה של המתלוננת, ספרש - אימה של המתלוננת.

באשר לסתירות בעדותה של המתלוננת באשר לאירוע שהתרחש בביתו של הנאשם ביום 20.7.20 ואשר לא הבשיל לכדי כתב אישום, המתלוננת סתרה את עדותה במשטרה ודבריה בעימות שנערך אל מול הנאשם. המאשימה טוענת כי יתכן והדבר נבע מכך שהאירועים נוגעים לצנעת הפרט והמתלוננת נמנעה מלדווח או להרחיב בעניין זה. באשר לאירועים מושא כתב האישום טוענת המאשימה הרי שגרסתה לאירועים אלו היתה עקבית בעיקרה הן בסיפור המסגרת והן בפירוט לו. המאשימה מוסיפה כי גם אם יידרש בית המשפט לחלק זה של עדותה של המתלוננת הרי שיש להפעיל את הכלל "פלגין דיבורא" המאפשר לבית המשפט במקרים המתאימים לפצל עדויותיהם של עדים.

58. באשר לגרסת הנאשם טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם הודה בלא מעט נתונים. כך למשל הודה הנאשם באשר לידיעתו והבנתו כי כנגדו הוצאו צווי הגנה והצו הרחקה ואף צו לפי חוק הטרדה מאיימת. הנאשם גם הודה כי הפר את הצווים. טוענת ב"כ המאשימה כי גרסת הנאשם כמותה כסיפורי מעשיות נטולי כל אחיזה במציאות ובראיות. כמו כן העובדה שהנאשם נמנע מהבאת עדי הגנה מטעמו כגון מנהלת המסעדה האתיופית אנגיס שעלתה במסגרת חקירתו הנגדית של המתלוננת כמי שהזהירה את המתלונן מהנאשם, דברים להם הגיב הנאשם למתלונן באומרו לו: "היא תבוא היא תבוא". כמו כן מוסיפה ב"כ המאשימה וטוענת כי הנאשם לא פעל על מנת להביא את אותו ג'ימי או נמנע מלהביא את חברתו החדשה.

59. לאור כל האמור, עתרה המאשימה להרשעת הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

סיכומי ההגנה

60. טוענת ההגנה בסיכומים כי לטענת הנאשם המתלוננת ודניאל וכן חברותיה של המתלוננת עשו יד אחת תוך תיאום גרסאות ביניהם על מנת להביא להפללת הנאשם וזאת כיוון שרצו להיפטר ממנו כדי שלא יפריע לחיי הזוגיות ביניהם, זוגיות אותה בחרו בתחילת גרסתם להכחיש ורק בלית ברירה כאשר הבינו כי הדברים ידועים חשפו הנושא.

61. טוען הנאשם באמצעות בא כוחו כי רובן המכריע של הראיות שהובאו כנגד הנאשם מתבסס רובו ככולו על גרסתה של המתלוננת כאשר לחלקם המינורי של האירועים ישנן גם ראיות נוספות אך אף הן מבוססות כמעט אך ורק על גרסאות חברותיה של המתלוננת שלא היססו לשקר על מנת להפליל את הנאשם.

טוען ב"כ הנאשם כי גרסתו של הנאשם העקבית ומהימנה וכי המתלוננת שיחקה ברגשותיו לטענתו לשם השגת תועלת לעצמה ומסיבה זו לנאשם היה ברור כי הם עדיין בני זוג כפי שהיו במשך שנים רבות. מנגד, טוען ב"כ הנאשם, אין כל אפשרות ליתן אמון כלשהו במתלוננת שגרסתה רצופת שקרים וסתירות, תמוהה וחסרת כל היגיון כפי שיפורט בהמשך הדברים.

62. טוען ב"כ הנאשם כי קיימות ראיות למכביר המוכיחות כי מערכת היחסים בין הנאשם למתלוננת לא הסתיימה וכי המתלוננת העבירה לנאשם מסרים סותרים מהם הבין שהם עדיין בני זוג. כך למשל טוען הנאשם בין היתר כי למתלוננת היה מפתח לדירתו של הנאשם. מוסיף וטוען הנאשם כי המתלוננת כינתה את הנאשם בעדותו "חברה שלי" דבר המלמד כי המתלוננת אף היא החשיבה את הנאשם כבן זוג.

טוען ב"כ הנאשם כי מדובר במתלוננת שלא ניתן לבסס כל אמון על גרסתה וכי המתלוננת המשיכה להיות בקשר עם הנאשם ולדבר עמו בטלפון, הוא לא הטריד אותה ולא איים עליה אלא דווקא סייע לה רבות בכך שנתן לה מפתח לדירתו ואפשר לה להחזיק את בגדיה אצלו ואף לשהות אצלו כאשר סולקה מהבית על ידי משפחתה שכעסה עליה בשל הקשר עמו.

טוענת ההגנה כי הראיה היחידה הקושרת את הנאשם לעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש היא גרסתו של דניאל. לטענת ההגנה לדניאל אינטרס ברור להפליל את הנאשם שכן החל בקשר רומנטי עם המתלוננת (קשר אותו ניסה להסתיר) והוא והמתלוננת עושים יד אחת על מנת להפליל את הנאשם ולהיפטר ממנו.

63. בעניין אירוע זה טוען ב"כ הנאשם כי הגם שהמתלוננת טענה כי האדם הנצפה בסרטון הוא הנאשם, הרי שלא ניתן ליתן כל אמון במתלוננת וכי לא ניתן לזהות את האדם הנצפה בסרטון למשך פרק זמן קצר ואין שום מאפיין ייחודי בתיאורו של האדם הרץ או בפרטי לבושו. מוסיף וטוען ב"כ הנאשם בעניין זה כי לא אותרה שום מצלמה במקום בו הותקף דניאל ולטענת הנאשם אין כל אפשרות לסמוך על זיהויו של דניאל שכן דניאל כלל לא הכיר את הנאשם. לכך יש להוסיף לטענת ב"כ הנאשם שדניאל לא ידע למסור פרטי לבוש של האדם שתקף אותו והמשטרה לא ערכה מסדר זיהוי מסודר על מנת לבדוק טענתו של דניאל.

64. טוען ב"כ הנאשם כי לא ניתן לסמוך על עדותו של דניאל שכן בגרסתו סתירות ותמיהות רבות ודניאל עצמו אף איים על הנאשם איומים קשים בשיחת טלפון ויש לו אינטרס להפליל את הנאשם. יתירה מכך, טוען ב"כ הנאשם כי אין שום עד אובייקטיבי או ראיה מצולמת או פורנזית אשר תומכת בגרסת דניאל ומשכך יש לכלל הפחות ספק סביר בשאלת הרשעתו של הנאשם בעבירת התקיפה.

טוען ב"כ הנאשם כי המתלוננת וחברותיה עשו יד אחת על מנת להשחיר את פניו של הנאשם והכשילו ללא כל סיבה את ניסיונו למצוא עבודה במאפיית אריאל.

66. ההגנה טוענת למחדלי חקירה בכך שלא נערך מסדר זיהוי קולות לאחר שהמאשימה טוענת כי בכל שיחות הטלפון המוקלטות הדובר הוא הנאשם. טענה זו, טוענת ההגנה נתמכת אך ורק בגרסאות המתלוננת ודניאל, שלא ניתן לסמוך עליהם ויש להם אינטרס משותף להפליל את הנאשם. זאת ועוד, טוען ב"כ הנאשם כי לא ניתן לשלול כי ג'ימי הוא הדובר בשיחות שכן גם המתלוננים טוענים שג'ימי חבר לנאשם. הנאשם טוען כי מדובר במחדל חקירתי של ממש בעטיו לא בוצעה פעולת חקירה שיכולה היתה להוכיח אובייקטיבית את חפותו.

67. באשר לגרסתו של הנאשם טען בא כוחו כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא מרגע מעצרו ומחקירתו הראשונה (ת/12) ועמד בעקביות על גרסתו המהימנה שלא נפלו בה סתירות. מהימנות זו ניכרת לטענת ההגנה מהעובדה שהנאשם לא היסס להודות בהפרה אחת של צו ההרחקה אך הסביר שעשה זאת לטובת המתלוננת שלא היה לה לאן ללכת לדבריו. טוענת ההגנה שגרסתו של הנאשם הגיונית ועלתה בקנה אחד עם ראיות חיצוניות בתיק.

68. לסיכום טוען ב"כ הנאשם שממכלול הראיות שהובאו סבור הנאשם שהמסקנה העולה היא שרוב הנסתר על הגלוי והמתלוננת אשר ככל לטענת ההגנה חוששת ממשפחתה ויש לה מה להסתיר בחרה למסור גרסה פתלתלה שחוסר ההיגיון ניכר בכל צעד ושעל בה. לפיכך עתר הסנגור לזיכוי הנאשם מן העבירות המיוחסות לו.

דין והכרעה

69. לאחר ששמעתי עדויות התביעה ועדותו של הנאשם ולאחר שעיינתי בראיות שהוצגו לעיוני, נתתי אמון בעדותם של עדי התביעה ולעומת זאת לא נתתי אמון לעדותו של הנאשם ולגרסתו ומצאתי אותה שקרית. בעניין זה אציין כי העדפתי את עדותה של צגנאש אמו של הנאשם במשטרה על עדותה בבית המשפט מהנימוקים שפורטו לעיל.

ההכרעה העובדתית בתיק דנן מבוססת רובה ככולה על הערכת מהימנותם של המתלוננים ושל הנאשם אשר העידו בבית המשפט. עוד העידו חברותיה של המתלוננת ואחותה הקטינה אשר מחזקים את עדותם של המתלוננים ואמו של הנאשם ואמה של המתלוננת.

הערכת עדות ומהימנותם של עדים נבחנת על ידי בית המשפט על פי התנהגותם של העדים, נסיבות העניין ואותות האמת המתגלים במהלך המשפט" (אפנה לסעיף 53 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א - 1971).

70. לא ניתן היה להתעלם מהעובדה מצטייר הרושם שהנאשם אינו מכיר בזכותה של המתלוננת לקבוע ולהחליט שאיננה מעוניינת עוד במערכת יחסים עם הנאשם. הנאשם בהתנהגותו כפה את נוכחותו בחייה של המתלוננת, הגביל אותה בתנועתה ובחירותיה וטלטל את שגרת יומה ולילותיה של המתלוננת מהקצה אל הקצה. כל זאת עשה הנאשם כשהוא מצהיר בפני כל ואף פעמים רבות בפני בית המשפט כי הוא אוהב את המתלוננת, עד למועד מעצרו. אם לא די בכך פגע הנאשם בדניאל, מי שהיה חברה של המתלוננת לעבודה ולאחר מכן הפך לבן זוגה. עדי התביעה שהעידו בפני ציינו רובם ככולם כי הנאשם לא הניח למתלוננת, וכאשר לא נענתה לו או לא הגיבה באופן מידי לשיחות הטלפון המרובות של הנאשם אליה, צלצל לחבריה וחברותיה וכן לאחותה הקטינה על מנת לקבל פרטים אודות המתלוננת, עם מי היא נפגשת, לאן היא הולכת, כל זאת תוך שהוא מצהיר על אהבתו, אהבה שללא ספק חנקה את המתלוננת עד שלא נותרה לה ברירה והגישה תלונה כנגדו.

71. עדותם של עדי התביעה כולם היתה קוהרנטית ורצופה, והם סיפרו על מצבה של המתלוננת במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, ומסרו כי המתלוננת סיפרה ושיתפה אותם בזמן אמת כי הנאשם מאיים עליה, עוקב אחריה ולא מניח לנפשה למרות שפעם אחר פעם הצהירה בפניו כי היא איננה מעוניינת במערכת יחסים עמו. לפיכך, גרסתה של המתלוננת נתמכת בראיות אחרות.

אירוע המטרונית

72. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 16.7.20 בסמוך לשעה 07:00 כשהמתלון והמתלוננת ירדו בתחנת האוטובוס בסמוך למאפיית אריאל פגשו בנאשם אשר לגרסתם באותה עת היה מעברו השני של הכביש, קפץ מעל הגדר המפרידה והחל לרוץ לעברו של המתלון דניאל. דניאל סיפר שרצה להציל את עצמו. עדותו עוררה אמון רב וניכר היה כי העד נסער מהחווייה שחווה. העד סיפר כי לא היה לו לאן לברוח וכי הנאשם תפס אותו ותקף אותו ולא ידע כיצד להתגונן. כאמור, ניכר היה במהלך עדותו של דניאל כי הוא חווה שוב את רגעי הפחד וסיפר שהנאשם היכה אותו במכות אגרוף

בפניו וגרם לו חבלה.

מדובר באירוע שחלקו הראשון מתועד במצלמות האבטחה **ת/106**. סרטון שהוקרן פעם אחר פעם גם במהלך שמיעת הראיות כאשר הוצג בפניהם של המתלוננים הוא סרטון מצלמות המטרונית. בסרטון נראה אדם רץ וקופץ מעל גדר ההפרדה בין שני הכבישים, חוצה את הכביש וממשיך בריצה. אני דוחה מכל וכל את גרסת הנאשם שאינו נראה בסרטון וכי מדובר באדם אחר. המתלוננת, שמכירה את הנאשם מגיל 14 לגרסת הנאשם והמתלוננת, מציינת במפורש כי היא מזהה את הנאשם שנראה בסרטון. לטענת המתלוננת הנאשם הוא זה שרץ אחרי דניאל ותקף אותו וככל שאני נותנת אמון בגרסת דניאל והמתלוננת הרי שאני קובעת כממצא עובדתי שהנאשם הוא זה שנראה בסרטון. לכך יש להוסיף את העובדה שהנאשם בעדותו העלה גרסה נוספת לפיה רץ "ריצה ספורטיבית" בדיוק במקום זה. הנאשם קשר עצמו למקום וטען כי דניאל רק חשב שהוא רודף אחריו. יחד עם זאת שלל כי מדובר במועד בו צולם הסרטון אלא שמדובר במועד אחר. לגרסה זו אין כל אחיזה במציאות או בחומר הראיות. צפייה בסרטון מלמדת כי אין מדובר בריצה ספורטיבית וסמיכות הימצאות הנאשם בעיתוי בו ירדו המתלוננת ודניאל בתחנה, איננה יכולה להיות מקרית. גרסה זו איננה מתיישבת עם הראיות ועם השכל הישר ולא מצאתי כל הגיון פנימי בדבריו של הנאשם באשר לקרות האירוע ודינה של גרסה זו להידחות.

73. ראייה שמחזקת את גרסת דניאל והמתלוננת באירוע זה היא גרסת הנאשם עצמו ואמרתיו הן בעדותו בבית המשפט והן בעימות שנערך בין הנאשם ודניאל, שם אמר הנאשם: **"אם לא היה לו שום קשר איתה למה הוא רץ?" ת/34 עמ' 4 ש' 82**. בהמשך הודה הנאשם כי קפץ מעל הגדר אך לא תקף את דניאל וכך אמר בעימות: **"שראו אותי עברתי את הגדר וזהו ואמרתי לה שלום וזהו" ת/34 עמ' 5 ש' 110**.

74. חיזוק נוסף לגרסת דניאל והמתלוננת הן החבלות שנגרמו לדניאל בעקבות התקיפה. לעניין זה אפנה הן לעדותו של דניאל והן לתצלומי החבלות **ת/98**. מהמזכר עולה כי בעת גביית עדותו של דניאל צולמו החבלות בפניו.

75. בשים לב לעובדה כי אני נותנת אמון מלא בגרסת המתלוננת, הרי שעדותה הן במשטרה והן בבית המשפט מחזקת את גרסת דניאל באשר לתקיפתו של דניאל ובאשר למעורבותו של הנאשם באירוע המטרונית.

76. חיזוק נוסף לגרסתו של דניאל ניתן למצוא בשיחת הטלפון אל דניאל בה נשמע הנאשם אומר בין היתר: **"אהה בן שרמוטה אם אני לא ארוץ איתך עוד פעם... בפעם הקודמת אני ריחמתי עליך בפעם הבאה אני לא ארחם עליך בקלות" (ת/29 ו - ת/29א.)**. מדובר בשיחה מוקלטת שמספרה 0359 ההקלטה תורגמה מהשפה האמהרית לשפה העברית על ידי החוקר נתן גטה. הנאשם מכחיש כי התקשר אל ומכחיש את האמור על ידו בשיחה זו ואולם בשיחה זו מזדהה הנאשם בשמו ולפיכך, ניתן לקבוע בוודאות כי הדובר הוא הנאשם על אף שההגנה טוענת למחדלי חקירה

בעניין זה. כפי שאפרט להלן, אינני נדרשת לעניין זה באשר לשיחה זו מהטעם שהנאשם הזדהה בשמו.

77. סיכום הדברים עד כה שאני סבורה שהמאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום המתייחסות לאירוע המטרונית וכן הוכיחה את העבירות המיוחסות לנאשם בעניין זה.

הערכת מהימנות המתלוננת באשר ליתר האירועים

78. באשר לאיומים שהשמיע הנאשם בהזדמנויות שונות כלפי המתלוננת ובני משפחה אני סבורה כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום בעניין זה. המתלוננת חזרה פעם אחר פעם הן בעדותה במשטרה והן בעדותה בבית המשפט כי הנאשם השמיע איומים כלפיה וכלפי דניאל והן כלפי בני משפחתה, תוך שהוא מטריד את חייה בצורה אובססיבית. לכך יש להוסיף את העובדה שהנאשם בהתנהגותו לא הסתפק בפניות אל חברותיה ואחותה אלא שביקש להתקבל לעבודה במקום עבודתה של המתלוננת ותיירץ זאת בכך שהמתלוננת היא אשר ביקשה ממנו למצוא מקום עבודה נוסף. אציין כי המתלוננת לא נשאלה על כך מאומה בעדותה בבית המשפט בחקירתה הנגדית וזאת חרף העובדה שנחקרה בחקירתה הנגדית על ניסיונו של הנאשם להתקבל לעבודה במאפייה בה היא עובדת. הסבר זה של הנאשם דווקא משתלב עם הלך רוחו של הנאשם שביקש להצר את צעדיה של המתלוננת בכל רגע נתון, בניגוד לבקשותיה החוזרות ונשנות של המתלוננת מהנאשם כי יפסיק להתקשר אליה, מסרים חד משמעיים אלה אינם יכולים להתיישב עם העובדה שהמתלוננת והנאשם היו בני זוג עד למעצרו. הנאשם לא יכול היה להבין מסרים אלה בצורה אחרת, המתלוננת הבהירה הן בהתנהגותה והן באמירותיה בצורה שאינה משתמעת לשני פנים כי היא אינה מעוניינת במערכת יחסים עם הנאשם עוד, גם אם בעבר היו בני זוג.

79. עדותה של המתלוננת באשר לאיומים עליה נתמכת בהקלטה המתעדת שיחה בין המתלוננת ובין הנאשם במסגרתה איום עליה הנאשם את האיומים שבסעיף 12 לעובדות כתב האישום (ת/27). ההודעה חלקה בשפה האמהרית תורגמה על ידי החוקר נתן גטה (ת/28). הנאשם התקשר למתלוננת ממספר הטלפון המסתיים במספרים 307, טלפון שהנאשם אישר בחקירתו כי היה ברשותו. לפיכך, גרסת הנאשם כי לא הוא זה שהתקשר איננה מתיישבת עם חומר הראיות ומדובר בגרסה שאיננה אמינה. גם גרסתו של הנאשם במשטרה לפיה לא היה כלל באזור הקריות היא גרסה שקרית שאינה עולה בקנה אחד עם הראיות. ממחקרי התקשורת שהוגשו לבית המשפט עולה כי הנאשם אכן באזור בטלפון המסתיים במספרים 307. (באשר למחקרי תקשורת אפנה לת/83 - דוח תובנות הפלאפון של הנאשם, דיסק פריקת הטלפון של המתלונן - ת/107, דיסק הקלטה שמסרו המתלוננים ת/27, ת/28, ת/28א, ת/29, ת/29 הקלטה).

80. עדותה של המתלוננת בבית המשפט כאמור היתה אמינה עלי. עדותה היתה קוהרנטית וסדורה

והיא חזרה פעם אחר פעם הן על תחושותיה והן על העובדות וסיפקה הסבר לכל שאלה שנשאלה בחקירתה הנגדית. המתלוננת סיפרה כיצד הנאשם לא הניח לה, הטריד אותה ביום ובלילה בשעות שאין שגרתיות ואיים עליה שיהרוג אותה. המתלוננת סיפרה בעדותה בבית המשפט כי למעשה הנאשם החל בכך מאז שביקשה להיפרד ממנו כשנתיים עובר לאירועים מושא כתב האישום. גרסתה של המתלוננת, לה אני נותנת אמון עומדת בסתירה לטענתו של הנאשם כי השניים היו בני זוג עד למעצרו. המתלוננת זיהתה את הנאשם בסרטון אירוע המטרונית וזיהתה אותו בשיחות הטלפון, ולפיכך, אף לא היה כל צורך בפעולת חקירה של זיהוי קולות. חזקה על המתלוננת שמכירה את הנאשם מגיל 14 כי היא מסוגלת לזהות בוודאות את הנאשם ואת קולו וכל טענה אחרת, איננה מתיישבת עם השכל הישר וחוטאת למציאות.

81. כאמור, הגעתי למסקנה כי עדותה של המתלוננת היא מהימנה וקוהרנטית והתרשמתי באופן ישיר כי המתלוננת חוותה את האירועים כמטרידים, מפחידים ופוגעים בביטחונה ושלווה. לא מצאתי כי קיימות סתירות של ממש בגרסתה של המתלוננת. אכן ניכר היה כי המתלוננת חשה אי נוחות לספר על אירוע בית החולים לשם התלווה למתלוננת הנאשם בעל כורחה וזאת בשל ההליך הרפואי שעברה ותחושות הבושה ניכרו בה כאשר תיארה את הדברים. מדובר בעניינים שבצנעת הפרט ופרטיותה של המתלוננת, הגם שהנאשם בחר פעם אחר פעם להתמקד באירוע זה. הנאשם עשה שימוש במסמכים רפואיים ואינטימיים ובפרטיים של המתלוננת ועשה בהם כבשלו. גם אם נזקקה ב"כ המאשימה לרענן את זיכרונה של המתלוננת מספר פעמים, אין בכך כדי לכרסם במהימנותה של המתלוננת והדבר נובע מריבוי האירועים והפרטים בסמיכות זמנים, לפיכך מן הסתם נדרש היה ריענון זיכרונה של העדה. המדובר בנושאים שוליים לעיקרי תלונתה של המתלוננת, ולא מצאתי כי מדובר בפערים מהותיים שיש להם השלכה על מהימנותה.

82. באשר לטענת ההגנה כי הוכחה העובדה שהמתלוננת והנאשם היו בני זוג עד למעצרו וזאת בהתבסס בין היתר בכך שהחזיקה מפתח לדירתו של הנאשם. המתלוננת סיפקה הסבר מניח את הדעת לסוגיה זו, אך גם אצא מתוך הנחה הנוחה לנאשם כי למתלוננת היה מפתח לדירתו של הנאשם בשלב כלשהו (הגם שלא עלה בידי הנאשם להוכיח זאת), הרי שאין בכך כדי לפגום במהימנותה של המתלוננת ובאמיתות תלונתה באשר לאירועים מושא כתב האישום או לחזק באופן כלשהו את טענת הנאשם כי בני זוג ובכך לכרסם בראיות התביעה ובמהימנות המתלוננת. המתלוננת טענה שמעולם לא היה לה מפתח לביתו של הנאשם וכי נכחה בביתו רק ביום 20.7.20 לאחר שהנאשם הוצא מהדירה על ידי השוטרים ומאחר ומפתח הדירה נותר בדלת נעלה ביחד עם השוטרת את דלת דירתו של הנאשם והניחה את המפתח מתחת לשטיח שבפתח הבית.

83. באשר לעובדה שהמתלוננת הזמינה בגדים והנאשם התקשר להודיע לה לבוא לקחת את הבגדים, הנאשם שלח הודעה ממכשיר הפלאפון של חברו אמיר אסמו למכשיר הטלפון של המתלוננת בהודעה הפציר במתלוננת לבוא לקחת את בגדיה תוך שציין כי הוא אוהב אותה, המתלוננת בתגובה לכך השיבה לו : **"תעזוב אותי"**. עובדה זו נתמכת הן בעדותה של המתלוננת והן בעדותו של עסאמו ואף נתמכת בעדותו של הנאשם.

84. ראייה נוספת לחיזוק גרסתה של המתלוננת היא עדות חברותיה של המתלוננת טגסט ומולו שסיפרו שתיהן כי המתלוננת שיתפה אותן כי הנאשם מתקשר אליה כל הזמן, מטריד אותה, עוקב אחריה ומאיים עליה כי יהרוג אותה. אינני מקבלת טענת הנאשם כי כל חברותיה של המתלוננת חברו יחדיו על מנת להפליל אותו ולהכפיש אותו. העדות סיפרו את שסיפרה להן המתלוננת תוך שהקפידו שלא להוסיף על כך דברים נוספים ומבלי שניסו להעצים את עדותן והפרטים שמסרו. ההיפך הוא הנכון, העדות סיפרו כי לא ניסו לעמוד בתווך בין המתלוננת והנאשם ואולם כאשר הנאשם ביקש לעבוד במקום העבודה של המתלוננת וחברותיה, סייעו למתלוננת בכך שפנו לחמודי מנהל העבודה וסיפרו לו כי הנאשם מטריד את המתלוננת וכי רצוי כי הנאשם לא יעבוד באותו מקום עבודה. מולו סיפרה בעדותה שהנאשם היה פוגש אותן בדרכן לעבודה ומחכה למתלוננת ומתווכח איתה שהיא לא עונה לו. העדה סיפרה כיצד נהגה להתקדם במרחק מה מהשניים ולא להיות בקרבתם כאשר התווכחו. העדה טגסט סיפרה כי המתלוננת נהגה לשתף אותה בתחושותיה ובאימונים של הנאשם כלפיה. טגסט אף הדגישה כי הנאשם נהג להתקשר אליה כאשר המתלוננת לא היתה עונה לו. אכן עדותה של טגסט לוותה בחזרה על השאלות פעם אחר פעם ונערך ריענון זיכרון לעדה לעיתים קרובות, אולם אין בכך כדי לפגום באמינות עדותה. ניכר היה כי היא חשה אי נוחות להעיד בבית המשפט והמעטה בדבריה. יחד עם זאת הדברים שמסרה בעדותה תומכים ומחזקים גרסתה של המתלוננת.

85. חיזוק נוסף לעדותה של המתלוננת ואף מהווה ראייה ישירה לאימונים שהשמיע הנאשם לפגוע במתלוננת ומשפחתה הוא עדותה של אחותה של המתלוננת מ.א. הקטינה סיפרה באופן מפורט את האימונים המפורשים שהשמיע הנאשם לפגוע המתלוננת ולהרוג אותה ולשרוף את משפחתה. עדותה היתה סדורה וקוהרנטית ומשתלבת עם הראיות הנוספות לחובתו של הנאשם. היטיבה הקטינה לתאר את התנהגותו של הנאשם ואמרה בעדותה והנאשם מתנהג **כאילו שהשניים בזוגיות אפילו שלא כך הוא הדבר. הקטינה חזרה על הדברים בעדותה שהמתלוננת אמרה לה שהיא לא רוצה אותו והוא אינו מבין זאת ולא מוכן "לשחרר אותה" לדבריה.**

86. הנה כי כן, לאחר שבחנתי את כל הראיות ושקלתי את גרסתה של המתלוננת ועדי התביעה מזה, ואת גרסתו של הנאשם מזה, לא נותר בליבי כל ספק, כי יש להעדיף את גרסתה של המתלוננת, דניאל ועדי התביעה. מצאתי, כי המתלוננת מהימנה מאוד בעדותה, לא נמצאו סתירות של ממש בין הגרסה שמסרה במשטרה לעדותה בבית המשפט, ופערים קלים, ככל שישנם, אין בהם כדי לפגוע במהימנותה. לעדותה של המתלוננת נמצאו חיזוקים רבים. לעומת זאת, מצאתי, כי בעדותו של הנאשם נמצאו סתירות רבות, חוסר היגיון וקוהרנטיות. גרסתו של הנאשם גם סותרת רבות מהראיות האובייקטיביות בתיק.

הערכת מהימנות עדות הנאשם

87. גרסתו של הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם התשתית הראייתית בתיק ועם השכל הישר. לפיכך, מצאתי את גרסתו של הנאשם שקרית על כל חלקיה ולא אמינה. ככל שהנאשם העיד

התרשמתי שעדותו נעדרת סממנים של אמת.

ראשית אציין כי טענת הנאשם כי הוא והמתלוננת היו בני זוג עד למעצרו דינה להידחות. לא רק שטענה זו סותרת את גרסת כל עדי התביעה רובם ככולם, אלא שהיא אינה עומדת בהיגיון והשכל הישר. הנאשם אף בעדותו סירב להכיר בעובדה שהמתלוננת איננה מעוניינת בזוגיות עמו וטען פעם אחר פעם כי הוא אוהב אותה. גם כאשר נשאל כיצד יתכן שיחשוב כך לאור העובדה שהמתלוננת הוציאה כנגדו צווי הרחקה לא היה לו כל הסבר סביר לכך ונשאר דבק בגרסה זו.

88. אי מתן הסבר לראיות מסבכות או מתן הסבר בלתי סביר יש בהם כדי למוטט את אמינות גרסת הנאשם. הסבריו של הנאשם לראיות שלחובתו ולראיות המסבכות צריך להיות מגובה בראיות או עדויות כלשהן ובמקרה שלפנינו כאמור אין כך הוא הדבר.

89. טענתו של הנאשם כי המתלוננת ודניאל בעלי עניין להפליל את הנאשם כיוון שהסתירו את הזוגיות ביניהם אין לה כל אחיזה במציאות. המתלוננת ודניאל הצהירו שניהם כי בתחילה מערכת היחסים ביניהם היתה יחסי חברות במקום העבודה ואולם לאחר מכן הקשר התחזק, בין היתר בשל העובדה שדניאל שימש משענת ותמיכה במתלוננת והם הפכו לבני זוג. גם אם אצא מנקודת הנחה שהשניים הסתירו את זוגיותם, הרי שלטענת המתלוננת בה אני נותנת אמון, מזה שנתיים שהמתלוננת איננה רואה עצמה בת זוגו של הנאשם, הראיה שהיתה בת זוגו של ג'ימי ולפיכך, לא היה כל מניע להפליל את הנאשם. העובדה שלמתלוננת היה בן זוג קודם, ג'ימי, אף היא סותרת את טענת הנאשם כי הוא והמתלוננת בני זוג. דומה כי ככל שהנאשם הסלים בהתנהגותו כלפי המתלוננת והצר את צעדיה והטריד אותה, כך המתלוננת הבינה כי עליה להתלונן ולהפסיק את התנהגותו האלימה והמאיימת כלפיה. מן הסתם, גם לפי גרסת המתלוננת, לולא הנאשם הסלים בהתנהגותו כלפיה וכלפי בני משפחה והסובבים אותה, לא היתה מתלוננת, לפיכך אין בטענת הנאשם כל חיזוק לטענת ההפלה על ידי המתלוננת, דניאל וחברותיה של המתלוננת.

שקרי נאשם

90. גרסתו השקרית של הנאשם, מהווה ראיה עצמאית שאף היא משתלבת במארג הראייתי. בהעדר הסבר סביר לשקרים אלו, יש לראות בהם חיזוק משמעותי לראיות התביעה [ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.2009); ע"פ 2014/94 סאלח נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 624 (1996)]. ניתן לראות בשקרי של נאשם ראייה עצמאית מהווה סיוע לראיות התביעה, מקום שבו מדובר בשקרים מהותיים וכך הוא בענייננו. לעניין זה ראו ע"פ 814/81 אל שבאב נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(2) 826, 833 (1982); ע"פ 557/06 עלאק נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (2007) (להלן: עניין עלאק); ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (3.9.2009) (להלן: ע"פ 1645/08); וע"פ 3731/12 סוילם נ' מדינת ישראל, פסקה 75 (11.11.2014) (להלן: עניין סוילם)).

הפרת הצווים

91. אין מחלוקת כי בתאריך 2.7.20 חתם הנאשם על כתב ערובה האוסר עליו בין היתר ליצור קשר עם המתלוננת או להיפגש עמה לתקופה של 15 ימים (ת/110). הנאשם מאשר בעדותו בבית המשפט כי חתם על כתב הערובה.

כמו כן חתם הנאשם על כתב ערובה ביום 17.7.20 ובמסגרתו נאסר עליו בין היתר ליצור קשר עם המתלוננת בכל דרך שהיא או להיפגש עמה (ת/93), הנאשם מאשר אף זאת בעדותו בבית המשפט.

זאת ועוד, במסגרת ה"ט 43671-07-20 הוצא כנגד הנאשם צו הרחקה וצו למניעת הטרדה מאיימת האוסר עליו להימצא 20 מטר מדירתה של המתלוננת וממקום עבודתה (ת/1). הנאשם ידע גם ידע כי כנגדו צווי הרחקה ובכל זאת עבר את העבירות המיוחסות לו כאשר הוא מפר ברגל גסה את הצווים שכנגדו.

בתאריך 30.7.20 הורה מותב זה במסגרת מ"י 42285-07-20 על שחרורו של הנאשם בתנאים מגבילים ובין היתר בתנאי הרחקה מהמתלוננת למשך 30 ימים תוך איסור יצירת קשר עם המתלוננת.

92. הנה כי כן, הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום כשהוא מפר צווים כמפורט להלן ולפיכך, יש להרשיעו בעבירה של הפרת הוראה חוקית והפרת צו שנועד להגן על אדם. בעניין זה אציין את הכחשתו הגורפת של הנאשם בחקירותיו כי היה מחוץ לקריות והיה בראשון לציון, הכחשה שכאמור סותרת את חומר הראיות, מחקרי התקשורת והנאשם אף בעצמו הודה באופן חלקי בעדותו בבית המשפט בחלק ניכר מהדברים.

מחדלי חקירה

93. הנאשם טען באמצעות בא כוחו למחדלי חקירה וזאת נוכח העובדה שלא נערך מסדר זיהוי קולות. לפיכך, טוען הסנגור לא מן הנמנע כי ג'ימי הוא הדובר בחלק מהשיחות המוקלטות. אכן בכוונת המשטרה היה לבצע בדיקת זיהוי קולות ובסופו של דבר לא בוצעה פעולת חקירה זו.

כידוע, מחדלי חקירה אינם מובילים בהכרח לזיכוי, ויש לבחון ביחס לכל מחדל אם קופחה הגנתו של הנאשם (ע"פ 6460/12 **אחמד נ' מדינת ישראל** (2.4.14); ע"פ 875/12 **אבו טהה נ' מדינת ישראל** (7.1.13); ע"פ 2404/09 **אלחמידי נ' מדינת ישראל** (1.9.09); ע"פ 2331/08 **קסטרו נ' מדינת ישראל** (20.4.09); ע"פ 557/06 **עלאק נ' מדינת ישראל** (11.4.07); ע"פ 5386/05 **אלחורטי נ' מדינת ישראל** (18.5.06)).

לעניין נפקות מחדלי חקירה אפנה לע"פ 2840/17 **ניאזוב נ' מדינת ישראל** (4.9.2018):

"השאלה אותה נדרש בית המשפט לבחון היא האם מחדלי החקירה מקימים חשש כי הגנתו של הנאשם קופחה, מכיוון שנוצר לו קושי להתמודד עם חומר הראיות נגדו או להוכיח את גרסתו שלו'... נפקדותו של מחדל החקירה תלויה, אפוא, ב'תשתית הראייתית שהניחה המאשימה ובספיקת אותם מעורר הנאשם, והמסקנות תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין' ".

וכן אפנה עוד לע"פ 2697/14 **ניסים דוד חדאד נ' מדינת ישראל** (06.09.2016).

94. בענייננו לא רק שמחדל זה אינו מביא לזיכויו של הנאשם, אלא שמדובר כפי שפורט לעיל במתלוננת שמכירה את הנאשם מגיל 14 ואין מקום להטיל ספק בזיהוי הנאשם על ידה הן ויזואלית (באירוע המטרונית) והן קולית לפיכך, זיהוי קולות לא היה בו כדי לשפוך אור על זהות הדובר בשיחות הטלפון שהנאשם עצמו אינו חולק בחלק מהן. המתלוננת אף היתה בת זוגו של ג'ימי ולפיכך בוודאי שידעה להבין בין קולו של ג'ימי לבין קולו של הנאשם. הטענה לפיה לא מן הנמנע כי הדובר הוא ג'ימי אינה אלא ניסיון להרחיק את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו.

95. סיכומו של דבר, שהגם שניתן היה לבצע פעולת חקירה זו, לא מצאתי כי אי ביצוע הפעולה מוביל למסקנה כי יש לזכות את הנאשם.

סיכום

אשר על כן, לאור כל האמור שוכנעתי כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את אשמתו של הנאשם ואני מרשיעה אותו בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק- עבירה לפי סעיף 30 לחוק הבזק; הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם - עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין; איומים - ריבוי עבירות - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית - ריבוי עבירות - סעיף 287(א) לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשפ"א, 23 מאי 2021, במעמד הצדדים